

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ДУ «ЦЕНТРАЛЬНИЙ МЕТОДИЧНИЙ КАБІНЕТ
З ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ МОЗ УКРАЇНИ»
ДВНЗ «ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ І. Я. ГОРБАЧЕВСЬКОГО МОЗ УКРАЇНИ»

МАТЕРІАЛИ
XIII Всеукраїнської науково-практичної конференції
з міжнародною участю

«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЯКОСТІ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ»

**(з дистанційним під'єднанням ВМ(Ф)НЗ України за допомогою
відеоконференц-зв'язку)**

12–13 травня 2016 року
м. Тернопіль

У двох томах
ТОМ 1

Тернопіль
ТДМУ
«Укрмедкнига»
2016

Відповідальний за випуск: проф. А. Г. Шульгай

Актуальні питання якості медичної освіти (з дистанційним під'єднанням ВМ(Ф)НЗ України за допомогою відеоконференц-зв'язку) : матеріали XIII Всеукр. наук.-практ. конф. з міжнар. участю (Тернопіль, 12–13 трав. 2016 р.) : у 2 т. / Терноп. держ. мед. ун-т ім. І. Я. Горбачевського. – Тернопіль : ТДМУ, 2016. – Т. 1. – 348 с.

Залучення усіх, у тому рахунку іноземних англо-мовних студентів до участі у Всеукраїнських та Міжнародних наукових конференціях, конгресах та конкурсах наукових робіт може з'явитись додатковим стимулом для найбільш здібних і цілеспрямованих студентів. Це дасть можливість таким студентам не тільки навчитися обмінюватися науковою інформацією зі студентами різних вузів, але й ознайомиться з науковими ідеями і досягненнями вчених різних країн. Заохочення успіхів студентів, що активно займаються науково-дослідницькою роботою, дозволить підняти їх престиж серед однокурсників, що підвищить інтерес інших студентів до наукової роботи.

Таким чином, науково-педагогічний персонал кафедри надає можливість усім бажаючим англомовним студентам проявити себе в якості вчених-початковців.

Література

1. Закон України «Про вищу освіту» від 01.07. 2014 № 1556-VII.
2. Патент №95555 Україна, МПК (2014.01) А61К33/38, А61К31/02, В82В 3/00. Спосіб одержання наночастинок оксиду срібла з антимікробними властивостями / Важничка О.М., Лобань Г.А., Ганчо О.В., Курапов Ю.А., Андрушишина І.М., Джабер В.К., Скрипник М.В. Заявл. № u2014 08079 від 17.07.2014. – Опубл.25.12.2014. – Бюл. № 24.

ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ ПРОБЛЕМНО-ОРІЄНТОВАНОГО НАВЧАННЯ У МЕДИЧНИХ ВНЗ

М. Н. Гарас

ВДНЗ України «Буковинський державний медичний університет»

Вступ. У зв'язку з невинним розвитком ринку праці в галузі охорони здоров'я, впровадженням кредитної моделі навчання в медичних навчальних закладах із забезпеченням принципу безперервності медичної освіти постало завдання у підготовці конкурентоспроможних професійних кадрів, які могли, користуючись отриманою під час навчання у ВНЗ інформацією, розвивати науково-технічний прогрес для вирішення нагальних проблем практичної охорони здоров'я. Для досягнення цієї мети в системі вищої освіти країн Європи і Америки було розроблено методику проблемно-орієнтованого навчання (ПОН, Problem based learning, PBL).

Основна частина. Проблемно-орієнтоване навчання (ПОН) – це педагогічна стратегія, особливий стиль осягнення знань з повноцінним оволодінням проблемою з глибоким, активним та стійким засвоєнням матеріалу реальних життєвих ситуацій при максимальному використанні доказово обґрунтованих світових інформаційних ресурсів.

ПОН у реаліях медичної освіти ґрунтується на груповому обговоренні заданої ситуації з метою встановлення основної проблеми, що дає можливість відпрацювання навичок вирішення окресленої проблеми та навичок прийняття рішень. Серед переваг ПОН є глибокий аналіз студентами представленої ситуації з тісною міждисциплінарною інтеграцією фундаментальних та клінічних медичних знань, розгляд альтернатив з пошуком підтверджувальних або спростовуючих їх фактів, використання практичного досвіду студентів по пошуку й аналізу інформації. Водночас, найважливішим аспектом ПОН є власне проблемно-орієнтований підхід до подачі інформації, а саме, конкретного взятого з реалій практичної охорони здоров'я клінічного випадку. Вивчення матеріалу в процесі ПОН зазвичай відбувається у вигляді занять в аудиторії, в невеликих за чисельністю групах студентів, зазвичай у формі дискусії, що спрямовується викладачем [1]. Внаслідок того що обсяг прямих імперативних інструкцій при ПОН зводиться до мінімуму, студенти беруть на себе

більшу відповідальність за власне навчання. При цьому роль викладача може зводитися до ролі експерта з обговорюваної проблеми, керівника по користуванню інформаційними джерелами і консультанта у виконанні групового завдання. Таким чином, в ПОН роль викладача полягає в заохоченні активного обговорення проблеми, забезпеченні всебічної роботи студентів, забезпеченні можливості отримання відповідної інформації, підтримці «русла» ведення обговорення [2]. За даними літературних джерел, ПОН зарекомендувала себе як самодостатня та виправдана методика підготовки фахівців-педіатрів [3], хірургів [4], клінічних фармацевтів [5], не поступаючись жодним чином традиційним формам навчання.

Висновки. Таким чином, попри те, що проблемне навчання значно відрізняється від традиційного, та, зважаючи на практичну спрямованість опанування доказово обґрунтованою інформацією й апробацію методики закордонними медичними школами, використання ПОН в системі вищої медичної освіти в Україні можна вважати перспективним.

Література

1. What doctors can teach teachers about problem-based learning / D.N. Aspy, C.B. Aspy, P.M. Quimby // Educational Leadership. – 1993. – Vol. 50(7) – P. 22–24.
2. Does problem-based learning work? A meta-analysis of evaluative research. / D. T. Vernon, R. L. Blake // Academic Medicine. – 1993. – Vol. 68(7) – P. 550–563.
3. Goodyear H. Problem based learning in a junior doctor teaching programme / H. Goodyear // Arch. Dis. Child. – 2005. – Vol. 90(3). – P. 275–278.
4. Student Perceptions of Tutor Effectiveness in problem based surgery clerkship. P. Mayo, M. B. Donnelly, P. P.Nash, [et all.] // Teaching and Learning in Medicine. – 1993. – Vol. 5. – P. 227–233.
5. Clinical pharmacology: principles and practice of drug therapy in medical education / B. Whiting, N.H. Holford, E.J. Begg // Br. J. Clin. Pharmacol. – 2002. – Vol. 54. – P. 1–2.